

σηρότατα λόγον της διαγωγῆς μου· διότι ἀναπαυθεῖσα εἰς ἀκοήτους ἐλπίδας δὲν ἐξησφάλισα τὸ μέλλον της ὁρατῆς κόρης ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

— Σοὶ ὑπάρχωμαι, ἀδελφὴ μου, νὰ φροντίσω περὶ της ἐκτελέσεως τῶν ἱερῶν σου θελήσεων, ἀλλὰ τοιαύτη τελετὴ οὐδέποτε γίνεται ἀπροσχεδιάστως.

— Ὑπὲρ τῆς ζωτηρίας ψυχῆς χριστιανικῆς, ἣτις κινδυνεύει ἥδη, πανιερώτατε, νὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς μου, κάμειτε ὅ, τι σὰ ζητῶ, διότι ἄλλως θέλετε εἶσθαι συμμέτοχοι τῆς τρομορᾶς εὐθύνης τοῦ σφάλματος μου.

Καὶ λέγουσα ταῦτα ὕψωσεν ἀπηλπισμένως τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν· αἱ παρειαὶ τῆς ἐπλέγοντο ὑπὸ ἀσυνήθους πυρός, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τῆς διελαμπν ὑπὸ λάμψεως ἀκατανόητου.

— Κατέχει ἡ κόρη, ἠρώτησεν ὁ ἐπίσκοπος, ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητας ὅπως καταταχθῇ μεταξύ τῶν μοναχῶν τοῦ μοναστηρίου τῆς Παναγίας; Κατὰ γεται· ἐκ νομίμου γάμου καὶ εὐγενοῦς οἰκογενείας; φέροι μεθ' ἐκνότης προῖκα δώδεκα χιλιάδων λιβρῶν;

— Ἡ προῖξ εἶναι ἐκεῖ, ἀπήτησεν ἡ ἡγουμένη δείξασα διὰ τοῦ δακτύλου τὸν ἐντὸς τοῦ κελλίου αὐτῆς θησαυρὸν τοῦ κοινοβίου. Ὡς πρὸς τὴν εὐγένειαν δὲ τῆς γεννήσεώς της, ἀμφοδάλω ἂν ὑπάρχη εἰς τὸν κόσμον ἄλλη ἀγωνιότέρα καὶ ἐνδοξοτέρα.

— Δός μοι τὰ ἔγγραφα, ἀδελφὴ μου.

— Τὰ ἔγγραφα! εἶπεν ἡ ἡγουμένη φέρουσα τὰς ἱσχνὰς αὐτῆς χεῖρας ἐπὶ τῆς πυρετσοῦσης κεφαλῇ της. Τὰ ἔγγραφα! Ποῦ νὰ ᾖται τὰ ἔγγραφα; ποῖος ἄρα γε τὰ ἔχει;

Καὶ ἤρξατο ν' ἀναζητῇ τι ἐν τῇ ἐξησθημένην αὐτῆς μνήμῃ· ἀλλ' ὁ θάνατος, καθ' οὗ δεινῶς ἐπάλασε ἀπήγαλυνε τὸ μνημονικόν της, ἡ δὲ ἀπελπισία τῆς ἡ· μεγίστη, διότι δὲ ἠδύνατο ν' ἀνευθυμηθῇ τὸ ζητούμενον. Αἶφνις ὅμως ἐξέφειρε κραυγὴν.

— Ἀ! εὐχαριστῶ, Θεέ μου, εὐχαριστῶ, ἐθου μῆτην! Ὁ ἐπίσκοπος ὁ πανιερώτατος ὁ προκατόχος σας τοῦ τὰ ἔδωκα εἰς φύλαξιν. Ὅλοι ν' ἀποστερευθῶν καὶ μόνον ἡ Μαρία καὶ ἡ ἀμιότητας, πανιερώτατε, νὰ μείνητε διὰ ν' ἀκούσῃτε τὸ μυστικόν της γεννήσεως τῆς ἀτυχῆς κόρης, διότι τὸ ἀπόκρυφον τοῦτο ἀπορροῖζει περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, διότι ἂν τὸ μῆτρον ἄλλος ἢ μάλιστα καὶ τὸ δηλητήριο τὴν ἀναμένουσι! Ἡ Μαρία εἶναι θυγάτηρ τῆς θυγάτηρ τῆς

Ἡ Μαρία καὶ ὁ ἐπίσκοπος ἐκυψαν διὰ ν' ἀκούσωσι. Ἡ ταλαίπωρος Μαρία ἐμελλε τέλος νὰ ἀκούσῃ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς της! Ἀλλὰ φεῦ! τὰ χεῖλη τῆς θνησκούσης μόνον φθογγὰς ἀκαταλήπτους ἐπρόφερον . . . Ἡ κεφαλὴ αὐτῆς κατέπεσε βαρυνθὼν ἐπὶ τῆς κλίνης· τὰ βλέφαρά της κατεκλείσθησαν ἐπὶ τῶν ὀμμάτων· ἡκούσθη ἀσθενὴς ῥόγχος, καὶ ἡ ψυχὴ ἐγκατέλειπε τὸ σῶμα.

Ἡ Μαρία ἰγνοοπέτησεν, ὁ δὲ ἐπίσκοπος, ὁρθὸς ἱστάμενος καὶ τὰς χεῖρας ἔχων ἐπὶ τοῦ πτώματος, ἀπήγγειλε τὰς νεκροσίμους εὐχὰς Ἀποπεραιώσας δὲ ταύτας, ἐστράφη πρὸς τὴν Μαρίαν.

— Θάρρει, τέκνον μου, εἶπε πρὸς τὴν τεθλιμμένην

νεάνιδα· δὲν θέλω λησμονῆσαι τὴν σύστασιν ἐκείνης ἢ ὁ θεὸς ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους του, ὅτε τὴν τελευταίαν θάλῃσιν ἦν ἐξέφρασεν ὑπὲρ σου. Ὑπάγω παρευθὺς νὰ ἐρευνήσω τὰ ἔγγραφα τοῦ προκατόχου μου εἰς τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Soissons, καὶ ἐλπίζω ἐντὸς ὀλίγου νὰ πληρωθῇ ἡ ἐπιθυμία σου τοῦ νὰ ἀπασπῇς τὸν μοναστικὸν βίον. Αἱ ἀποδείξεις τῆς νομίμου γεννήσεώς σου εἶναι ἀναγκασιόταται, διότι ἄντι αὐτῶν δὲν δύνασαι νὰ λαβῇς τὸ σχῆμα εἰς οὐδεμίαν μονήν, ἐκτὸς αἱ προηγηθῇ ῥητὴ ἐπὶ τούτου ἀδεία τῆς αὐτοῦ παναγιότητος τοῦ Παπα· ὁ δὲ ὑπέρτατος αὐτὸς λειτουργὸς χορηγεῖ τοιαύτην εὐνοίαν σπανιώτατα καὶ μόνον ὅταν πρόκηται περὶ ἀτόμου τινὸς ἐκ βασιλικοῦ οἴματος.

Ἡ Μαρία μόλις ἀντηλαμβάνετο τῶν λόγων τοῦ ἱερέως, διότι ἐξηκολούθη κλαίονσα γονυπετῆς παρὰ τοὺς πόδας τῆς κλίνης τῆς εὐεργετιδὸς τῆς.

Ἐπιστρέψας οὐκ ἄρα ὁ ἀρχιεπίσκοπος, πιστὸς διαμένων εἰς τὴν πρός τὴν Μαρίαν υπόσχεσίν του, ἤρευνῃσεν ὁ ἴδιος τὰ ἔγγραφα καὶ τοὺς τίτλους· εὖς ὁ προκατόχος του εἶχε καταθέσει ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἐπισκοπῆς, ἀλλ' ἐπὶ μῆνα δολοχληρον ἐξακολούθησας τὰς συνιόνους ἐρεῖνας του οὐδὲν εὗρεν ἀναφερόμενον πρὸς τὴν Μαρίαν. Καὶ ἐπειδὴ ποῦς εἶχε παρέλθῃ χρόνος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ γέροντος ἐλεονόμου, ὅστις εἶχεν ἀναδεχθῇ ἀπὸ τοῦ ὁρατισμοῦ τὴν νεάνιδα, ὁ ἐπίσκοπος εὐρέθη εἰς μεγίστην ἀμνηχανίαν.

Ἡ νύξις κάλλιπτα ὅτι ἡ μακαρίτις ἡγουμένη δὲν ἤθελεν αἰσθᾶσθαι τοσαύτην θλίψιν ὑπὲρ κόρης κοινῆς καταγωγῆς, καθόσον μάλιστα ἐκ τῆς τελευταίας ἀγωνίας τῆς θανούσης ἐστυμπεραίνεν ὅτι ἡ Μαρία ἦτο βεβαίως θλάστημα ἐπιστημοτάτης τινὸς οἰκογενείας· ἀλλ' ἀποδείξεις τοσούτων ἀσφαλεῖς δὲν ἐξήρχον πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων· ἀπεφάνη λοιπὸν νὰ συμβουλευθῇ ἐπὶ τούτου τὴν νέαν ἡγουμένην τοῦ Μοναστηρίου τῆς Παναγίας. Ἡ ἐκλεχθεῖσα ἦν ἡ ὑψηλομένη τὴν ὁποίαν ἡ θανούσα εἶχεν ἐπιπληξεία πρὸς τὸ θανάτου της, καὶ ἣτις ἐνδομύχως ἐφθόνη τὴν προκαταυμένην τῆς μακαρίτιδος. Διημφισβήτησεν λοιπὸν μετὰ μεγίστης αὐστηρότητος ἐπὶ τοῦ ζητήματος περὶ ὁ ἐπίσκοπος τῇ παρουσίᾳ, καὶ τῷ ἀπέδειξεν ὅτι ἡ προφορικὴ ἀπόδειξις τῆς θανούσης ἡγουμένης, ἂν καὶ ἦτο λίαν ἀξιοσέβαστος καὶ ἀξιόπιστος, δὲν ἠδύνατο ὅμως ν' ἀντικαταστήσῃ τὰς ἐπὶ τῆς εὐγενείας καὶ ἐν νομιμότητος ἔγγραφους ἀποδείξεις αἱ ἀπῆται ὅτι δι' ὁργάνους τῆς μονῆς καὶ οἱ κανόνες τῆς ἐκκλησίας. Τοῦλάχιστον ἐν ἡ ἡγουμένη ὠνομάτιζε τὸν πατέρα τῆς κόρης, ἵσως ἐγίνετό τι, ἀλλ' ἐκείνη ὑπεταύτισεν τοὺς λόγους ἀσφαλεῖς καὶ ἀσυναρτήτους, καὶ ταύτας ἐν τῷ μέσῳ τῆς παραφροσύνης τοῦ πυρετοῦ καὶ τῆς ἀγωνίας τοῦ θανάτου. Φρονῶ, πανιερώτατε, ὅτι πρέπει θαρρύντως νὰ ἐκτελῶμεν μέχρι νεῖρας τὰ καθήκοντα ἅτινα μᾶς ὑπεβλήθησαν. Ἐγὼ μόνον ἤξεύρω ὁποῖα παρατυπία καὶ παραβάσεις ὑπέφερα ἐπὶ εἰκοσι ἐν ἐντὸς τῆς μονῆς ἐνεκα τῆς παρουσίας μιάς ξένης!

— Λοιπὸν, εἶπεν ὁ ἐπίσκοπος, σκοπεύετε ν' ἀποβάλῃτε τὴν Μαρίαν ἀπὸ τὸ μοναστήριον ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἐκ γενετῆς της;

— Ὅταν ἀπὸ τὰς χεῖράς σας ἔλαβον, πανιερώτατε